

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 31. maj 2021 — Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria og Vodafone Italia SpA mod Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria og Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri

(Sag C-339/21)

(2021/C 329/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Appellanter: Colt Technology Services SpA, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero della Giustizia, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria og Vodafone Italia SpA

Indstævnte: Ministero della Giustizia, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Wind Tre SpA, Procura generale della Repubblica presso il Tribunale di Cagliari, Procura della Repubblica presso il Tribunale di Roma, Procura generale della Repubblica presso la Corte d'appello di Reggio Calabria og Procura della Repubblica presso il Tribunale di Locri

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Er artikel 18 TEUF, 26 TEUF, 49 TEUF, 54 TEUF og 55 TEUF, artikel 3 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 ⁽¹⁾ samt artikel 16 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national lovgivning, der i forbindelse med, at de administrative myndigheder bemyndiges til at fastsætte telekommunikationsoperatørernes godtgørelse for aflytning af telekommunikation, som under forsyningspligt udføres efter anmodning fra de judicielle myndigheder, ikke bestemmer, at princippet om fuldstændig refusion af de omkostninger, som operatørerne konkret har afholdt og på behørig vis har dokumenteret i relation til disse aktiviteter, skal overholdes, og endvidere pålægger de administrative myndigheder at opnå en omkostningsbesparelse i forhold til de tidligere kriterier for fastsættelse af godtgørelsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11.12.2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning) (EUT 2018, L 321, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 2. juni 2021 — VB mod Natsionalna agentsia za prihodite

(Sag C-340/21)

(2021/C 329/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: VB

Kassationsindstævnt: Natsionalna agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 24 og 32 i forordning (EU) nr. 2016/579 ⁽¹⁾ fortolkes således, at det forhold, at en uautoriseret videregivelse eller en uautoriseret adgang til personoplysninger som omhandlet i artikel 4, nr. 12), i forordning (EU) nr. 2016/679 er blevet foretaget af personer, som ikke er ansatte i den dataansvarliges administration og ikke er undergivet dennes kontrol, er tilstrækkeligt til at lægge til grund, at de iværksatte tekniske og organisatoriske foranstaltninger ikke er passende?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, hvilken genstand og hvilket omfang skal rettens legalitetskontrol da have ved vurderingen af, om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den dataansvarlige har truffet som omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) nr. 2016/679, er passende?
3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal ansvarlighedsprincippet som omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 24 i forordning (EU) nr. 2016/679, sammenholdt med 74. betragtning hertil, da fortolkes således, at bevisbyrden for, at de iværksatte tekniske og organisatoriske foranstaltninger som omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) nr. 2016/679 er passende, påhviler den dataansvarlige i forbindelse med et søgsmål i henhold til forordningens artikel 82, stk. 1? Kan indhentningen af en sagkyndig udtalelse anses for et bevismiddel, der er nødvendigt for og tilstrækkeligt til at fastslå, om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den dataansvarlige har truffet, i en sag som den foreliggende var passende, hvis den uautoriserede adgang til og den uautoriserede videregivelse af personoplysninger skyldtes et »hackerangreb«?
4. Skal artikel 82, stk. 3, i forordning (EU) nr. 2016/679 fortolkes således, at den uautoriserede videregivelse af eller den uautoriserede adgang til personoplysninger som omhandlet i artikel 4, nr. 12), i forordning (EU) nr. 2016/679 som i den foreliggende sag gennem et »hackerangreb« udført af personer, der ikke er ansatte i den dataansvarliges administration og ikke er undergivet dennes kontrol, udgør en omstændighed, som den dataansvarlige ikke er skyld i, og som kan begrunde en fritagelse for erstatningsansvar?
5. Skal artikel 82, stk. 1 og 2, i forordning (EU) nr. 2016/679, sammenholdt med 85. og 146. betragtning hertil, fortolkes således, at det i en sag som den foreliggende, hvor tilsidesættelsen af beskyttelsen af personoplysninger kommer til udtryk ved en uautoriseret adgang til og formidling af personoplysninger gennem et »hackerangreb«, kun er den berørte persons bekymringer, frygt og angst for et muligt fremtidigt misbrug af personoplysninger, der er omfattet af begrebet immateriel skade, som skal fortolkes bredt, og dermed berettiger til erstatning, hvis der ikke er blevet konstateret et sådant misbrug og/eller den berørte person ikke er blevet påført nogen yderligere skade?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Appel iværksat den 24. juni 2021 af Enrico Falqui til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Udvidede Afdeling) den 5. maj 2021 i sag T-695/19, Enrico Falqui mod Europa-Parlamentet

(Sag C-391/21 P)

(2021/C 329/17)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Enrico Falqui (ved advocati F. Sorrentino og A. Sandulli)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom nr. 1000680 afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 5. maj 2021 og følgelig annullation af meddelelse af 8. juli 2019 (og i givet fald af udkastet til afgørelse og den udtalelse fra Parlamentets Juridiske Tjeneste, der ligger til grund for afgørelsen) samt tilbagebetaling af de beløb, der er ulovligt tilbageholdt fra pensionen.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.